

נאליה
אסא

1) 1/1/71
2) 1/1/71

ברכה לוועידת אגודת הסופרים

30.3.1964

אישי היו"ד,

מורי ורבותי, סופרי ישראל,

לכבוד הוא לי להביא את ברכת הממשלה ואת
ברכת שלי לוועידת אגודת הסופרים.

יודע אני כי יש משום סכנה מסוימת בעצם
הגייסה החבוה "ממשלה" - ו"סופרים" כדיבור אחד.
שהרי עיקרה של ספרות בביטוי חופשי. ואילו
ממשלה, ואפילו אני מדבר על ממשלה דימוקרטית,
עיקרה בכיוון מעשי אנשי; זהו מעשה מכוון לגבי
ספרות. אולי יש, באותה מידה, איזון סתירה
פנימית בצדף החבוה "אגודה" ו"סופרים". שהרי
עיקרה של ספרות יצירה יחיד; עיקרה של אגודה
בצירוף יחידים לקיבוץ אחד.

בכל זאת אין הדברים פשוטים כל-כך ומנוחקים
זה מזה. סופרים, בסבב אומנותם, המחוייבת מאומנותם,

1954

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

יש להם עניינים משותפים וצרכים דומים. הם זקוקים
לאגודה כדי שהדאג להם.

ואילו הממשלה, גם אם אין לה לנסות לכוון
אח חיי הרוח, מן הדין הוא שהסייע, שהעזור ביצירה
אקלים נוח לקליטת הספר, שהעזור לטופר ותספח יחס
כבוד ליוצר הרוחני בקרב העם.

אי אפשר לו לעם בלי ספרות כשם שאי אפשר
לה לספרות בלי עם. ואין המדובר כאן בנשמה יתרה בלבד,
במשהו מעין שבתוח וחגים של הנפש. הספר, הביטוי
האומנותי, הוא בבחינת לחם חוק ורוחני. הרעב ללחם
זה קיים בנפש העם, אחד אם הוא הובע בפה ואחד אם אינו
מביע חביעה זו, ואפילו אינו יודע לכנות בשם את
החסר לו. צורך עמוק זה הוא-הוא מקורה של הזיקה
ההדדית העמוקה, של השפעה הגומלין המבורכת.

שליחי ציבור חייבים בהפיכת הרעב הטבעי
לדרישה מודעת, מכוונת ויוצרת. פבחינה זו עומדת

לפניהם אותה שליחות עצמה כמו בהחום הצרכים
המוחשיים של העם: הפיכת השאיפה לתנועה, הצורך
- לתנופה יוצרת שיש לימה כיוון.

הציבור צריך שיהיה איכפף לו, והממשלה
חייבת לבטא זאת במעשיה ובהתנהגותה.

ועוד: מביע לה לסיפרות, גם שיבואו אליה
בהכיעות. העדר הכיעה אינו אלא ביטוי של
אדישות.

איננו אדישים. נבטא משאלות.

כל אחד ואחד מכם, רבותיי הסופרים, הוא
מחנך הדור.

קשה לו לאדם לומר בוודאות מה הם הגורמים
שהביאו אותו לבהולה ←

בהכרעות חייו, מה כוחו של כל גורם וגורם לחוד
בדבר הזה. איני יכול להצביע כיום על דבר אחד
ויחיד שהביא אותי, או מישהו אחר מבני דורי,
לידי הכרעה כי מקומנו כאן, בין בוני הארץ.

היה בנו אומנם בסיס עמוק של תרבות יהודית.

בסקרא, במשנה ובגמרא, בחפילה, בפיוט ובהווה.
אך זאת אדע - מעל לבסיס זה באו רובדי היצירה
העברית הקלאסית החדשה, והיא היתה בין המנחים
אותנו לארץ, ליוזמה אותנו בראשית דרכנו והיא
מלווה אותנו בעצם עו היום. האם יכולים אנו,
באותה צורה, להצביע על סיפוח של הדור הזה,
האם נוצרת בקרבנו ספרות, המלווה אותנו - וחשוב
מזה: אם בנינו, - קושרת אותנו עם עברנו ועם
תפוצת ישראל, ומנחה אותנו בפועלנו?

מחהוה ומחדש כאן עם. אנו עושים צבה
ראשונה אינני יודע אם כבר אנו יכולים להיות
נושא לסיכום אומנותי. הרי צריך בכל זאת להיות

איזה מרחק בין מלחמות נאפוליון לבין "מלחמה
ושלום". ספר כזה לא נכתב בסערה הקרב עצמו.
אומנות, ככל דבר חי, זקוקה לירחי לידה, לתקופת
אינקובאציה. אולי עדיין לא הגיעה השעה, אבל
במשאלה פותר לבוא. שמא נדרבן, נעורר ונחיש. לא
עלינו המלאכה לגמור, שאין לנו בני חורין ליפטר
היסנה. הרי קוצר רוח מבורך הוא המלווה את עבודתנו
גם בשטח ימי המעשה של עלייה, קליטה, החישובות
ובנין. בשמו לנו באים גם אליכם.

אינני יודע מה אפשר לעשות, כל אחד מכם
מטיב לדעת זאת ממני. אני יודע רק מה חסר לנו.
אי סיפורת ההתעוררות הגדולה? זקוקים לנו לעינו
המבקרת של הסופר, לביקורת שאיננה נתונה בהוך
המעשה והיכולה לעמוד על מצפה מורם. כמהים לנו
לספרות המעודדת והמחנכת לפעולה ולקורבן, אותנו
ואת הדור הצעיר בארץ ובגולה. הינה לנו מבקשים
להביא עתה את התנועה הציונית להחלצות חדשה
למהפכה יהודית בגולה, לקיום העם ולשיבה ציון.

The first part of the report deals with the
 general situation of the country and the
 progress of the work done during the
 year. It is followed by a detailed
 account of the various projects and
 the results obtained. The report
 concludes with a summary of the
 work done and the conclusions reached.

The second part of the report deals with the
 financial statement of the organization
 for the year. It shows the income
 and expenditure and the balance
 sheet. It is followed by a
 statement of the assets and liabilities
 of the organization. The report
 concludes with a summary of the
 financial statement and the
 conclusions reached.

באים אנו בחביעה חלוציה לנוער שלנו בארץ. אנו
מצפים לספרות שחלך לפנייהם כעמוד האש.

איני אומר שלא נכתבו אצלנו דברי פרוסה
ושיר שהעלו אש בלבבות, שעליהם יכול להתחנך דור.
היו ברקים, אלא שהם לא התלכדו להשמעה רוחנית
רצופה על העם ועל מנהיגיו.

אוסף ^{שאל} ~~שאל~~ - אנו חיים במציאות חדשה;

אנו קולטים גלי עלייה; קיבצנו אלינו גלויות
שלא ידענו הרבה על חייהן. נעשה מאמץ לשקף הווי
חדש זה בטפרות, והוא מחייב עתה תנופה גדולה.
עברו עלינו מלחמות. החזרנו לעמנו את שיריו
לעמל ולמגן. מי יבטיח לנו כי הדורות הבאים
יתחנכו על הערכים שנוצרו, וימשיכו?

נזכר אני בספר אחד, שעלילתו סובבת על
מאבק הקוסמיות, הוא לא נכתב עברית. לא נדון
עכשיו בערכו הספרותי. אבל, הינה, הוא מכה גלים
עצומים בארץ ובהפוצות דק משום שהוא נענה לצורך

THE FIRST PART OF THE BOOK IS A HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON FROM 1630 TO 1800.

THE SECOND PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON FROM 1800 TO 1850.

THE THIRD PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON FROM 1850 TO 1900.

THE FOURTH PART IS A HISTORY OF THE
CITY OF BOSTON FROM 1900 TO 1950.

רוחני דחוף של עילוי נשמה תבוא כמיהה זו על
סיפוקה ביצירה ספרותית עברית גדולה!

~~דחיית רוצה להזכיר כאן עוד דבר אחד:~~

מי יודע גילגולו של ניגון ספרותי? הינה הופיע
לא מכבר בבדיה המועצות לקט הרגומים מן הספרות
העברית. בוודאי, יש לכולנו טענות לגבי טיבו
של לקט זה. לא בכך העניין: זכינו שחבוא בדרך
זה אל קיבוץ יהודי צמא יהדות בשורת הספרות
העברית החדשה. אין לשער ערכו של הדבר.

ואיני רוצה שיחשבלו הדברים כהגדרה

מופצפת של שליחותה של ספרות. ערכי עם ואדם
אינם נפרדים זה מזה. יצירה לאומית גדולה, בעצם
היותה, היא מנכסי הרוח האנושית כולה. יצירה
אוניברסלית הצומחת על קרקע ספרות לאומית היא
נכס לאומי גדול. ומי כעם ספר הספרים יודע זאת.

יזעתי, כי בעניין זה אין מהשלה, אין

נציגי איבור, יכולים לעזור. עזרתנו מוגבלת

THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF DALLAS, ss. I, _____, Clerk of the County, do hereby certify that the within and foregoing is a true and correct copy of the _____ as the same appears from the records of the County of Dallas, Texas.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and the seal of said County at the City of Dallas, Texas, this _____ day of _____, 19____.

Clerk of the County

Notary Public

בטבע הדברים לשטחים מוגדרים, אולי חומרים
בעיקרם. ואסרחי פעם למישלחת אגודה הסופרים שביקרה
אצלי, כי לא נספן טענה הוסר כסף אם יובאו לפנינו
תוכניות ממשיות לעזרת הטיפוח העברית. אני
יודע על עזרת משרד החינוך והחכמה לאכודת
הסופרים ואני שמח שהשנה הוגדל ^{כמה} מאור התקציב
לכך. אין זה מקרה. הדבר נובע מהערכתנו הגדולה
לשליחותה של הספרות. דאגה זו לא תסור מליבנו.
ובכל זאת אין זה העיקר.

העיקר הוא בחידוש הדיאלוג בין הציבוריות
לבין היצירה הספרותית העברית, במציאת הד הדדי
מתמיד ורצוף, בהעלאה מאור המציאות שיצרנו, שאנו
מבקשים ליצור, בפיוזור צלליה ובחישוף נבעיה,
בהעלאה הדור אל ערכי אנוש באמצעות ספרותנו
שלנו.

וזאת הברכה: "העמידו את עמכם, הקיפו הדור!".